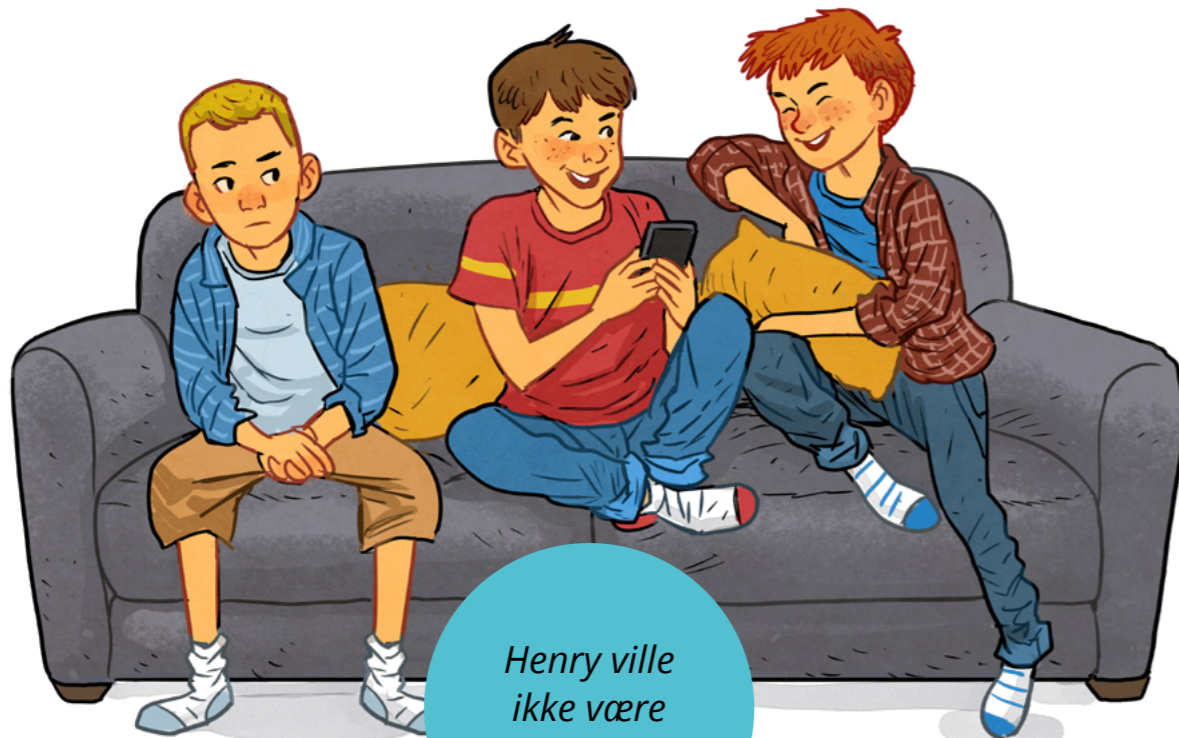

Ekte venner?

Henry ville ikke være alene igjen.

Av Alissa Holyoak
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

“Hei, kom og se på dette”, sa Darren til Henry.
“Det er hysterisk morsomt.”

Henry fikk en klump i magen. *Ikke enda en video.*
Han satt ved siden av Darren og Drake på sofaen.
De lo av videoen, men Henry ville bare forsvinne inn i putene, så han ikke kunne høre de stygge ordene.

Så snart videoen var ferdig, spratt Henry opp.
“La oss gå ut og sykle.”

“Senere”, sa Drake. Darren fortsatte å bla på telefonen.

Henry sukket og satte seg ned igjen, og Darren trykket på play.

Senere, da Henry syklet hjemover, tenkte han på alle de andre gangene han følte seg utilpass sammen med Darren og Drake. Som da de fortalte stygge vitser på skolen. Eller stjal epler fra treet til naboen, Garcia.

Kanskje jeg burde snakke med mamma, tenkte Henry. Men hva om hun sa at han ikke kunne være sammen med Darren og Drake lenger? Da ville han føle seg ensom. Igjen.

Mamma holdt på å dekke på bordet da Henry kom inn. “Hei, hvordan har dagen din vært?”, spurte hun.

Henry trakk på skuldrene. De satte seg for å spise middag, og mamma holdt en bønn. Henry rørte i suppen sin uten å spise.

“Skjedde det noe hjemme hos Darren i dag?” spurte mamma.

Henry følte seg kvalm. Han ville ikke fortelle henne alt om Darren og Drake. Men kanskje han burde fortelle henne litt. “Alt vi gjør er å se på videoer. Jeg har lyst til å sykle, men Darren og Drake sier alltid nei.”

“Er det noe galt med videoene?”, spurte hun.

Hjertet hans banket raskt. Burde han fortelle henne om det? Han kunne ikke si noe om de stygge

ordene. Han *kunne ikke* være alene igjen. “Jeg har ikke lyst til å snakke akkurat nå.”

Mamma trakk pusten dypt. “Jeg vet at det har vært vanskelig å flytte hit. Du ble så glad da du ble venner med Darren og Drake. Men jeg håper de aldri presser deg til å gjøre eller se på noe som ikke er greit. Ekte venner hjelper deg med å gjøre det som er rett.”

Henry så ned. “Darren og Drake er ekte venner.”
“Hvis de er det, vil de respektere avgjørelsene dine. Også når *du* sier nei.”

Hjemme hos Darren dagen etter fikk ikke Henry ordene “ekte venner” ut av hodet.

“Sjekk ut denne nye videoen”, sa Darren.
“Nei”, sa Henry.

Darren og Drake stirret på ham.
“Jeg vil ikke se på dem lenger”, sa han, litt høyere denne gangen. “Jeg liker ikke sånn de får meg til å føle.”

“Ikke vær så barnslig”, sa Drake.
Darren og Drake lo. De begynte å erte Henry for at han alltid ble rød i ansiktet hver gang de viste ham videoer eller fortalte vitser på skolen.

Er dette noe ekte venner ville gjort?, tenkte Henry.
Han reiste seg opp fra sofaen. “Jeg stikker ut og sykler. Dere kan bli med hvis dere vil.”
“Niks”, sa Darren. “Vi blir her.”

Henry gikk ut alene. Så snart døren lukket seg bak ham, innså han at den vonde følelsen i magen var borte. Han følte seg lettet og rolig i stedet.

Da innså han noe annet. Han var *ikke* alene. Den hellige ånd var med ham. Henry var fortsatt lei seg for Darren og Drake. Men Den hellige ånd fortalte ham at han hadde tatt det riktige valget. Han smilte da han satte seg på sykkelen og syklet hjemover. ●

ILLUSTRASJONER: MATT SMITH

